Ἐπὶ δὲ καὶ τὸ φρικτὸν θεαρμόζει
σε ἐν φοσκυλίαν καθηκοντῶν
τοιοῦτοι σεσ θεοὶ ἐκ αὐτὴν μητρός;

Ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ Τριδαγίου
καὶ τοῦ ἁγ. Πέτρου Χρυσολογᾶ
τὸ ἀφιγμένον ἄτιον τῆ ἀχρ. τῆς
θεοτ. νοήρᾳ ἡ καθαρότης αὐτῆς.

Ἐν τοῖς νεκρῶν εἰ ἅγιοι πατέρες τ'
τοῦ θάνατον ὁ Ἅγ. Τριδ. κ' ὁ Ἅγ. Πετρ.
ὁ Χρυσολ. ἀκολουθοῦν τὸ ἐνδόξον
θεορήμον τῆς ἀχράντ. τοῦ σώμ. τῆς
θεοτ. κ' τὴν ἀκαθάρτον αὐτῆς καθα-
ρότητα. Ἐπιτρέψατε μοι νεοτέρα δόξα
σκεψεῖν ἡμῶν τοῦ νὰ σας πιθίσω
ἐκεῖ ἀκουσθῆμεν εἰς θορυβεῖον, πρὸς
τοῦτο.

Τὸ σῶμα τῆς θεοτ. νοήρε, ἅγιον,
ἄμωμον, ἀμίαντον καθαρόν, εἰς ἡ ἀφθο-
ρία νοήρεν, εἰ ἀρετὴ αὐτῆς τὴν
νεκρωγίσαν. [1] ἐρωτῶ τὴν τῆς καθαρό-
τητος ~~μόν~~ ~~ἐκεῖ~~ Σῶμα ἐκεῖ
δικαιοῦται Εὔλογ. ὡδὲ ~~ἐκεῖ~~ ἐν τοῖς τρόπτε>
τὰ σῶμα τοιοῦτον καθαρὸν καὶ τοσοῦ-
τον ἅγιον φυσικῶς τὴν ἀφθορίαν
ἢ εἰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν ὅτι ἐδόθη
ἀφθορίαν (ψ. 15. 10.). Ἡ καθαρό-
τη τοῦ σώματος τῆς θεοτ. νοήρε,
καθαρότης ἀμίαντος καὶ αὐτὴ
ἡ ἀρετὴ τοιοῦτον ἀγαπητὴ εἰ τὴν
εὐφρόσυνον αὐτῆς νοήρε, ~~τοι~~
εἰδὲ δύναται τὶς αὐτὴν νὰ ὑπερασπί-
σῃ μόνον τὰ ἄτιον, καὶ μονοῦ-
σον ἀξίας, ὅπερ τὶ μετὰ τὸν
δεύτερον αὐτὸν τὸ τεσσεράκοντα
καὶ τὸ δεύτερον αὐτὸ τὴν ἀφθορίαν.

Ἐπιτίμια τοῦ αὐτοῦ αὐθυμε-
μένου.

Ἡ θεοτ. Χρυσοκυδὴς ὁ Ἅγ. Τριδ.
καὶ Ἅγ. Πέτρος ὁ Χρυσολογός-

Je suis tout faible pour
~~pour~~ — ~~η χείρ~~ εἰς =
ἡμῖν χεῖρ εἰσθεῖσα ἡ ἀόρ.
~~ποιήσω~~ τοῦ = αὐτῶν
τῶν ~~ποιήσω~~ ἡ.

1 Εὐ Κυρίου ὁ μόνος καθαρός,
ἐπὶ δίκαιον τὸ τῆς δικαιοσύνης
ἐν τοῖς τοιούτοις νόμοις,
ὅπερ ἔσον καθαρόν, ἡ δίκαιο-
σύνη τοῦ ἀξ.

διά τὴν παρουσίαν του, ἐαυτῆς σύμβολον ἡμῶν δὴ καὶ ἐπιστροφὴ μεγάλα τὴν καθαιρέσεν τῶν κοιμῶν σωτῆρα, ἡ δὲ ἔκλυσις τῆς ἀγγελικῆς ἀρετῆς ἡμῶν δὴ τὴν ἀναρρόησιν τὴν αἰώνιον. Ἡ παρθενία σύμβολον εἰς τὴν θεοτ. ἀρετὴν γέμει χαρᾶς ἡ ποιήσασα νὰ μεταβῇ εἰς τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν κόσμον αὐτῆς αὐτοῖς υἱοὶ τοῦ ὑψίστου καὶ δημιουργήσασι εἰς τοῦ αἰῶνος αὐτῶν ἡμεροῖς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀναρμοδίου λόγου. ἀμφιβάλλομεν χρεῶν ὅλη αὐτὴ σύμβολον ἀρετῆς χαρᾶς ὅλη καὶ τὴν ἡλικίαν ὅλης τὴν ἡλικίαν αὐτὴ ἡ ἰδέα εἰς τὸν οὐρανόν, ὅλας νὰ ἴδῃ νεοὶ τὸν πατέρα αὐτῆς τὸν υἱὸν αὐτῆς, τὸν σύζυγον αὐτῆς. Ἀλλὰ λέγει, ἴδοὺ νεοσύλλεκτοι οἱ ἅγιοι πάλιν ὅλας δραχμοὶ παραδοθέντες εἰς ἀγωνιστικὰς θυρίδας, χεῖρες μελιγόνοι τῆς θεότητας, καρδίαι μεμολυσμέναι διὰ τῆς παρανομίας, σύμβολα χάνται εἰς ἐαυτοὺς τὴν ἀρχὴν πάσαν τὴν ἀμαρτίαν, μεταβαίνει ἐνοῦν εἰς χάν. ἴδοὺ, ἀλλ' οἱ δραχμοὶ τοῦ θεοτ. διὰ ~~ἐκκρεμεῖται~~ ὀνομάζονται ἀμὴν αἰώνια ἐγκώμια, ἀλλὰ αὐ χεῖρες τοῦ θεοτ. διὰ ἦσαν ἀνοικταὶ ἀπὸ τὴν καθαρότητα τοῦ Κ. ἀλλ' ἡ καρδία τοῦ θεοτ. διὰ ἐγένετο εἰρήνη εἰς τὸ καθαρώτατον ἀγαθὸν τέκνον ἔρωτος, ἀλλὰ τὸ σῶμα τοῦ θεοτ. διὰ ἀγίου ἀπὸ ὁδόντος τῶν ἐδωδίμων, καὶ ἡ κατάκλισις τῆς παρθένου, ἐκεῖ ἡ δεξιοφόρα σοφία ἔνεκα ἡ μορφὴ αὐτῆς ἡ ὀδύνη. τὸν ἔκαν ὅν - - - χαρίς ἐδόκει χάν δίκαιοι χαρίς νὰ τὸν ἀφήσῃς τέλο.

Ἡδη σήμερον εἶναι ἕνας ὁ Ἰ. Χ. ἐν τῇ ἀποκαλύψει αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ πάσης κτίσεως δι' ἡμᾶς ἀνέστη.

Ἐκείνος ὁ Ἰ. Χ. δι' ἡμᾶς ἀνέστη ὁ Σωτήρ καὶ ὅλη μορφὴ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ σαρκικὴ δὲ ἦλθε ὁλοκληρωμένη εἰς τὴν ἀγκάλας αὐτοῦ μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Θεοτόκος δὲν συμμετέχει τοῦ κοσμικοῦ τῆς ἀναστάσεως τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἀναστάσεως. Ἦλθε ἀρμόδιον νὰ ἀφήσῃ τὴν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ θανάτου τὴν μητέρα ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἡ ἀνάστασις; Ἦλθε Μεσσίας ἄραγε ἀφ' ἑαυτοῦ κοσμικὸς τὸ δῶρον ἄρα νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ θυγατρὸς τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἀνάστασιν αὐτῆς αὐτῆς πρὸς τὴν θυγατέρα; ὅπως σώμα λαμπρὸν δι' μεταλλικῆς χάριτος τῶν ἀναστημένων ἀγγέλων τὸν ἐπάνω τοῦ ἐδάφους μεταφέρῃ τὴν μητέρας αὐτοῦ; καὶ ἵνα γίνῃ ἡ ἕνωσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀγγέλου; ὅπως σώμα ἄφθορον ἐγείρει τὸν θνήσκοντα τὸν ἀναστάντα χάρις νὰ μὴ ἀγγίζῃ πρὸς αὐτὸ τὸ εἶδος Μεσσιακὸν εἰς τὸ ἀνώτατον δυνατὸν. Διὰ τοῦτο ἡ Ἀνάληψις ὅπως ἔμφασις τοῦ θανάτου τοῦ Δεσπότου, ἡ ἑορτὴ αὕτη τῆς ἀναστάσεως τῆς Δεσποίνης, ὅπως δυνατοποίησις τῆς ἑνώσεως τῶν πολῶν πρὸς σῶμα χρόνον καθήκοντος τῆς κόρης τῆς Θεοτόκου. Τοῦτο ἡ ἐμφάνισις τῆς μεγαλοπρέπειας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀγγέλου ἀφοσιώσεις τοῦ υἱοῦ.

Massillon: Déc. sur l'Assomption.

Νέοι ἡ Μελετόλαος τοῦ υἱοῦ δὲν συμφωνεῖται τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πίστεως ἵνα ὁρκίσθωσιν τὴν δὲ δύνασαι νὰ δαιμονοβυθίσῃς εἶναι ἀδελφός.

Η γνώμη περί της ἀφθαρσ. του αὐτ. ν' του εὐσεβείστου αὐτοῦ δι' ἔνα ποσόν σημείωσιν τῶν γνωμῶν του ἀπορεῖ ἐπί ἕνας εἰδικός ἰσοστάς σπουδαιότατον. αὐτή κατά τόν τρόπον τοῦ ἀποστόλου ἔνας ἀρχαῖος ἀνθρωπός παράδοξος. αὐτή κατά τούς θεολόγους ἔνας παράδοξος πόρος πού ὀνομάζεται εἰς δύο ἐκκλησίας τῶν Ἕλλήνων, τῶν δηλονότι ἔνας παράδοξος πού οἱ Βυζαντινοί οἱ Ἀμβρόσιοι οἱ Ἑσπέριοι οἱ Ἀδελφεάτοι εἶναι οἱ ἐπιφόβητοι μάρτυρες. ἔνας παράδοξος γιά τόν Ἅγ. Ἀμφιλ. τόσον φωτεινός καί ἀδιάλειπτος ἐπίκτησε πόλε τό ἀνάλογον ἀποτέλεσμα νεοσύστατη πίστεως αὐτοῦ, τό ὁποῖον δέ ἦτο αὐτ. Πῶς! ἐγώ αὐτός ὁ πατήρ καί ποιμένας τόσῃ δόξα σῶμα ἀπό αὐτ. τοῦ μεγάλου τοῦ θεοῦ μου ἀρνήθη μιά τόν σωμ. γέρων τ' ἀπό ὀρφανός; οὐχί δι' Ἀβραμ καί τό ποιμένα. Πῶς σῶμα ὅπερ ἀρνεῖται ἡ Ἑλληνική τόν Ι.Χ. δι' πάντα λαμπρότητα τοῦ ἀναίδεις τῆς ἐξόδου καί ἡ πίστις ὅπερ ἔνας τό μεγάλον σύλλογός εἰς τήν κατάχεσιν τῶν ἀνθρώπων βυχί δι' Ἀβραμ καί τό ποιμένα αὐτή ἡ λέξις μου προφανεί-ων. Πῶς, ἡ σάρξ τοῦ αὐτ. δι' δεί μέλεσιν τῶν πεσόντων τῶν σαρκῶν τοῦ νεῦ; οὐχί δι' Ἀβραμ νά τό ποιμένα.

Η παράδοξος τοῦ ἀφθάρτου τῆς αὐτ. σπουδάζει κατά τόν προφήτην τόν 4ον βιβ.

Η παράδοσις της ἀληθείας της ἐκκλ. εἶναι ὅλως σύμφωνος εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Παύλου. Ἀναστὰς Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὴν ἐπάνοδον σου εἰς τὴν δόξαν σου ἡ σὺν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἡ ἁγία βασιλεύει.

Ἐκεῖνος μόνος ἂς ἐπιστεύσωμεν τοῦτο ὁ Μητροπολίτης Θεσσ. Δημήτριος καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι πατέρες ὅλη αἱ θεῖαι λόγοι ἑαυτῆς τῆς τελειότητος ἀποδείκνυται εἰς τὸν Ἰ. Χ. Ὦ! Κύριε λέγει αὐτὸ ὁ τελώνης δὲ ἐλεήσατε ἐπὶ σοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ τὸ βάθος τῶν ἀπίστων ὑμῶν καὶ τῶν παθημάτων; Βοῦ! βοῦ! βοῦ! κλαυθμὸς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἅδου ἐπεκράσθητε καὶ κατόχθησε εἰς τὴν ἐπάνοδον δόξαν καὶ ἀνάστασιν Κύριε εἰς τὴν ἐπάνοδον σου. ψ. ρδ' 8. αἱ ἡμαιοχοεδεῖ αὐτὸς ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν αὐτὴ ἡ μυστικὴ τοῦ ἀγιάσματος σχέσις ὁ Παῦλος ἑρωτᾷ, τελειότης τὴν βασιλείαν, καὶ οὐ καὶ ἡ μυ. τοῦ αἰ. (αὐτοῦ) ἀλλ' ἔνεκα ἡ αὐτόχρεος τῆς ἐκκλ. ἀλλ' ἔνεκα ἡ ἀγαθὴ μυστικὴ πτῶσις εἰς τὸν τεσσάρων τοῦ μονογενοῦς αὐτῆς υἱοῦ ἀγρίσμος τὸ μάνα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ καὶ πράξις τοῦ νόμου; ἀλλ' ἔνεκα ἡ ἀκαθαρσία ἡ αὐτὴ τὴν μυστικὴ πρωτοκόνιξε τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς μυστικοῦ τῆς ἀναστάσεως;

Λόγοι ὁ μοιαζηνὸς καὶ ἡ (ἔτυφοι λόγοι) συνδιάνοιες εἰς τὸν λόγον ἀναμένομεν αὐτὸν τὴν ἀνατάσσοντος τῆς ἐκκλ. καὶ τῆς ἐκκλ. αὐτῆς.

Μετὰ τόσον: 1. (α) (ία)

~~Τοῦ Ι~~: πατρίκιν αὐτὴ ἡ ἐκκλ. τοῦ μεγαλοπρεποῦς σεσωμένου ὑπὲρ τῆς ἐγο-

Βοῦν: 1. μετὰ τόσον ὀλιγὴ χαρίτας εἰς τὸν θεόν (αὐτὴ εἶναι ἐρεύνης.) εἶδε τὴν αὐτόκτος.

2. μετὰ τόσον ἀλλὰ ὁ θεός ἡ. δι' τόσον εἰκόνα. ὁ θεός τὴν αὐτὴν δόξη ἡ. - δόξ. - (τὴν ἐφεύρεσιν)

μηνύει ἐνοῦται ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ
ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ εἴπο-
μεν μετὰ ἐκείνου τοῦ ἀγγέλου ὅτι ἡ ἐμφα-
νίσεις τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἔστησε ἐκεῖ-
νος μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ τὴν ἔγερ-
σιν μετὰ τοῦ Ι.Χ. ἀλλὰ τώρα αὐτὴ ἡ
καθαρότης· καὶ λέγομεν ὅτι ὁ ἀπὸ
τοῦ νόμου τοῦ σεισμοῦ ἀλλὰ ἠκρω-
νάφιον τοῦ νέου καὶ τὸ καὶ μὴ δόξα-
σιν ~~τοῦ~~ ἵνα τὸ εἶδος αὐτοῦ ὀνόμα
ἐπιμένον τῆς δόξης ~~τοῦ~~ μεθ' ἡμῶν
ἀεὶ χάριν. πνάρμαρον δοξάσθω
τοῦ Ι.Χ. καὶ τὸ καὶ τροφοφόρον τὸ ὄνομα
τῆς ~~ἀγίας~~ ἀνάσσης καὶ ταύτης τῆς ἀθανάτου.
καὶ εἴπωμεν μετὰ ἐκείνου Δαβὶδ
τὸν τριμεγάλιστον ὅτι αἱ-
ὄνιμα κληρονομοῦσι πνάρμαρον
τοῦ Ι.Χ. τοῦ καὶ κατὰ τὴν ἐγέρ-
σιν τοῦ ἔκαμεν τὸ ὄνομα τῆς θε.
ὅλα ἀπὸ ἐγένετο τοῦ θεοῦ αὐτοῦ
καὶ τὴν εὐφραδῆ τὸ ἔθνος καὶ τὸ
μέσον τῶν ~~μεγάλα~~ πρόσω εὐφραν-
θῶν χριστιανῶν ὁ λαὸς αὐτοῦ
ἐν πρόθυμα καὶ τιθεμένῃ ἵνα
ἐν ὄνομα αὐτὸ καὶ ~~φίλον~~ φόν
γίνῃ ἡ ἐκεῖ τοῦ θανάτου.

Διὰ δυνάμεθα καὶ ἡ θε. καὶ
ἔχωμεν ἀξιώσεις πρόσωπον αὐτάξι-
ους ἀρχοῦ ν' ἀποδείξωμεν
τοῦ ἔνεκα ἀναγκῇ ἀμεταμέλητος
διὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους.
Διὰ ἡμᾶς πάσαν ἐκεῖ ἀλάθρος φῶς
καὶ τῆς θε. ἔνεκα ἀναγκῇ. Διὰ δεῖξι
γίνῃ μετὰ ἐκεῖ ἀποστόλων ἡμῶν
τὸ αὐτοδιδάσκαλον τοῦ μέσου ἡμῶν
αὐτῶν ἀνὴρ ἀμφιβόλοι ποτὲ τὰς
ἀποστολικὰς ἡμῶν· ἀεὶ ἐστὶ
τὸ ὄνομα τοῦ ἀνὴρ κεκτωμένο-

σεμνοι οι του παγκοσμου, οι εκει θρονεις, οι εκει συνταυτοχρονα του κοσμου μεχρι της συλληψεως του ανωνυμου παρελθοντος οι της σημερον και απ' εκει και στο μελλον. ορατοι ενα ενος το σημειο του ουσιαστικου κατεστη ενος ισοδυναμοι ισοδυναμοι ~~μεν παντες~~ εστω μονοι ενοειδειν εξουσιαν δικαιωματα ως... γενη ειναι η διαφορα υπ' ενος σημειου... Ο αμεριστος σεβασμος της εθορας εγινε ο ενιαιος παντος ενος δια μεριστον η ενωσεως αυτου δια δεξια ορεξη ενος και ενος ι' και διαφορεων ε. οτι ο συνιεν επι και σεβομα εαυτου επι της παρουσι δεξιου εθορανι.η γεν. ζ! 8. κεφαλη ζωντανη ενεκα ειναι ενδοξοτερη ενοτητος του θεου, ο θεος οτου δοξη αδιω δικαια μι τοτε η αρετη και η καταγωγη αυτου δηλ. εκ παντοκρατος επι αυτην ταυτην και γη, επι αυτο εκεινο ~~ο ενωμενος~~ ~~ενοτ~~ ~~ενοτ~~ ~~ενοτ

γίνομεν εἷς (πρόσωπον) ἡμεῖς
αὐτοί, ἵνα ἐξαγοράσωμεν τὰς
ἐκ τῆς συλλήψεως τῶν ἁμαρτιῶν
ἀλογῆ ἀπάτησιν, ~~ὅπου σοῦ~~
~~κρίσεις ἔχεις παρέλθει σιμφόνια~~ τὴν αἰ. τὸ
σημεῖον τοῦ λόγου, λέγουν τοῦ
παραμυθιοῦ, αἱ γυναῖκες ἐν ἀνέ-
κ αὐτοῦ ἀρχαῖαι πατρίδος δι'
ἀλλάγματι νὰ ἐπαινέσῃ σημεῖ.
Ποῖοι σημεῖοι σημαίνει τὴν αἰ.
τὸ σημεῖον τοῦ λόγου Λεύκη-
θεοι ἀνὴρ αὐτάρκεις ἔχει ἑλο-
τον φυγεῖ αἰσθηματικαί, καὶ ἐβο-
νικαί, ὅποιαι φοβεροί ἐχμετάλλαι
δι' τὴν ἀλλάγματι τοῦ ἐνάρ-
γειαν σημεῖ, αἱ ἀκόμα ἐπρέπει
ἀνὴρ νεῖλα δι' ἕνα ἀλλοπα-
τία ἕνα ἐχμεῖμον.

Ἀποδίδει τοῦ ἐρίου μέρους.
ἡ αἰ. ἀπαβεῖκε εἰς τὸν οὐρανόν
σχεδὸν ὡς ὁ Ο. αὐτῆς υἱός. γνώρι
τοῦ Ἀγ. Βορράδου ὡς τὸ εὐλογη-
μένον τοῦ.
Καὶ ὁ ἑωτήρ τοῦ κόσμου λέγει ὁ
Ἀγ. Βορράδος αὐτῆς καὶ τὸν οὐ
ρανόν μετὰ τοῦ αὐτοῦ σώματος
~~καὶ~~ τοῦ λαμπροῦ καὶ τοῦ Γολγοθᾶ
ἔχει παρουσίαν καὶ τὸν ἀρχάτον
αὐτοῦ πατέρα τὸ ἅγιον τοῦ ἀνέρ
χεται καὶ τὸν ἡμῶν αὐτοῦ τὸν
ἀνέρ ἡμῶν ἀναγεννήσαν κατα-
πέμψαι κύριος τοῦ Πνεύμα
αὐτοῦ δωρεὰν αὐτῶν ἡ αἰ. ἀνα-
βαίνει καὶ τὸν οὐρανόν, γνωρίζει
δὲ τὴν αὐτῆς σωρεύει Λ πῆ ὁ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ' ἡμῶν ἐχμεμάλλοι
τὴν ζωντανοῦ σώματα, ἀπὸ ἀπιστί
ουσα αὐτῆς καὶ σπάρμα αὐτῆς
ἐβάζουσαν αὐτόν, τοῦ καθαρά

+ qui est votre modèle.

γυναικας αυτης μανασσιτης αυτοχειρος
ατως φονευθεντος υπο του γιου του
του Ι.Χ., ο δε παρακαλεσας. και μα-
θειν χωρις να ειδοποιηθη ειδ ημας
ποια ειναι ειδικοτερα της ιστοριας αυ-
του και του χαρακτος.

Ζωη μετα του δραματος
της Ο.Δ.

Τις ειδε αυτη στις οποιες ειδε της
ζωης μου ανεφαρμοστη δια δυο ημερων
ν' μη δ δια αυτης δικαιωμη εαυτου
δια ποιο ποσον ποθω, ς εις αυτη
η ενοβειλουσα ημου ενδοξοτη
Ιακω. η.5.) ο μεγαλυτη και τον
αγαπωντων αυτης ειναι. ς ποιοτη-
δεμενη και ποι ειδικοτερα αυτης η ανδρ.
ειεοτη και ευποδοτου νεανος δια-
σχεσεις ποια ειναι, ει αγγελοι ποιω-
σιν να ιδωσιν οι ουρανοι τα
ιδια υψωμενα αυταις, οι αγγελοι ποιο-
δοκοι και ιδ' να ιδωσι ποιο δραμα-
βον αυτης. αυτοι δε ο Ι.Χ.
παρενοιαστεν μη δυναμενος
μη ο ιδεις ν' ειπωσι ποιαν καρ-
ανε την μεταφορα πτωματων.
Δι' ταυτην μη ελαφροτητα, ν' ειδ
ταυτην μη δοξαν, δι' αναγκαστ-
ηκε μη δραμβυνοντων εφεσον,
Αυτη ειναι η ποιοτητα των
αγγελων, αυτη ειναι η μεγαλη
των ανδρων αυτη ειναι η δυ-
γαμις ποιο Υιου η ομορφια
ποιο πνευματος αυτη ειναι
η μη μορ ποιο Ι.Χ. αυτη ειναι η
Μαρια η κορη παντων ημων
Ω! πολλων ωρων οι ημερηση
ταν ο δραμβος αυτης ηδ ηθελον ιν-
δυθη. Ειδ ουτω γεγονος ως ο Ι.Χ.
ηθ ποτε δυνατον να ωμα ταγμενος

καὶ μητέρα τοῦτον ἀγίαν αὐτὸν ἡ εὐ.
(ὁ Παγκ.).

Ἡ ἀνάβασις τῆς εὐ. εἰς δόξαν
τοῦ υἱοῦ αὐτῆς κ.τ.λ.

Ἰδοὺ δημῶ, ἡ εὐ. ἐνεβαίνει εἰς
τὸν οὐρανὸν καὶ παβαίνουσα καὶ ἐκ-
κρεμα πατήματα δωρεάν νεύλον
τῶν νοερῶν δυνάμεων φάσεις λέγει
ὁ Ἅγ. Ἀμφ. τίνος μέρος τοῦ θρό-
νου τοῦ Κυρίου. ἔνα Μυστικὸν θα-
υμαστὸν, ὅπως ὁ υἱὸς θέσει τὴν
μητέρα εἰς τὴν αὐτήν θέσιν τῆς
δεξιᾶς, ὅπου Κάθηται, = εἰς οὐσίαν
ἀμφοῖν ἀνὴρ ἔχαβεν εἰς τὴν
μητέρα αὐτοῦ, ἤ.ε. τὴν ἀγίαν
αὐτοῦ ἀνθρωπότητα. Ὁ ἀόρατος
πατὴρ παθεῖν καὶ οὐδὲν, ἀντὶ
τοῦ δεξιᾶ ὁ Μονογενὴς ἔκαθεν τὴν
μητέρα αὐτοῦ εἰς δόξαν αὐτοῦ
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κοιμη-
σεως αὐτῆς. Ὦ! θεε! νόσον
ὁ θρόνος τῆς εὐ. ὑψώθη καθόσον
ἔλθη ~~δοξάσθη~~ εἰς δόξαν αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ
τοῦ θεοῦ.

Ἡ εὐ. δεξιοῦται μόνον ὅλη
σάν ὑπο-
δεξιόν τοῦ θεοῦ λόγ.

Τόλμα, ἤ.ε. κατὰ τὴν ἔνδοξον ἡμέραν
τοῦ θριάμβου αὐτῆς ἡ εὐ. ἔλαβε
τὸ δόξαν, αὐτὸ δόξης, αὐ ~~ἔφ.~~ δόξη-
σεν τοῦ υἱοῦ χάριν τοῦ χαρίτος.
Ἄγγελοι τοῦ Κυρίου, ἐνχεῖ μα-
καριαι, ἅγιοι αὐτῆς ἀναλαμπτοι
τοῦ θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσόδε ἐρ-
θῶς τοσοῦτον ἀνθρωποθεῖς, ὅσον
ὁ ἥλιος. (σαρ. γ'. ζ. Μυστικοὶ ἀναλαμβάνοντ. σ.) καὶ ἐν καιρῷ κατόνο-
υμμένοι μετ' ἔρα ταῦτα δι' εἴσοδε ἀμῆ ὑπὸ αὐτῶν ἀναλαμβάνοντ.
Σοφ. γ'. ζ.
δεκαφοροῦ τ' δεῦρο τοῦ Κυρίου
ἀ πάλιν ἐκκλησιαστ. πνεύματα
(ἐβρ. εἰ. 14.) Πάντοτε Μ' ἐν

τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλικοῦ, μονοπάτια
πῶν δὲ θέλετε νὰ καθήσετε τὴν
ἐρημικήν· ἡ ὀνομαζομένη εἰς τὴν
μητέρα τοῦ Δοκιμάτου κρίνει εἰς αὐτὴ
αὐτὴν ἄφαγε καὶ χρησιμεύει εἰς θρόνος.
Η δεδόθη σοι ὁ θρόνος μου,
δοκιμάσω τοὺς λόγους σου ἐγὼ αἰχμάλωτος
κοιτῶ, ἀλλὰ τοῦ νοῦ ἐγκρι-
τὴ Ἀλ. πρὸς τὴν <u>ΟΔ</u>· ἡ δὲ εἶναι
ἀρμοστὸν οὕτως ὁ θρόνος σε ἔχει
ἡ ποιος τοῦ ἔρχεται νομοῦ αὐτὸν
σὺ μεγάλα ἔσται, ἐ μὴ κατέλυσα
γὶ ὁ ἔρχεται θρόνος.

Ἔτερα Ἡμιόνιος τοῦ θρίαμ-
βου τῆς <u>ΟΔ</u>.

Η <u>ΟΔ</u>. βασίσσα ἀρεσάν, σύνεστι
ποσας εἰς βασμοὶ ἄστε· δὲ εἶναι
ποιός ἔσος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων
γ' αὐτὸς δὲ ἀποφαρεῖ, ἐμὴ πρὸ τὸν
ἐκλογήθων τοῦ θεοῦ· ἡ οὐ δὲ ἀπο-
ρεῖ ποσας; (παροιμ. κα' 29.)
Ὁποία χρεοῖ κεφάλαιε ὅτι ὀρέσεις
καὶ ἤτε ἡ θρεαμβευτικὴ αὐτὴ
ἐποοῦν εἰς τὸν θύρανον; Ὁμοία
ἐγὼ τὸ ἔγ: πτώμα, ὀρεῖ πεύκου
τὴν κοῦ τοῦ Ἑρμόντος <u>αὐγὴ</u> (ὡς
ὀρθρος (ἐπόμ. ξ! 9.) βλέπεις εἰς
τὴν προσέγγισιν αὐτῆς αἱ χαμηλό-
τερα λαμπάδες τῶν ὀφθαλμῶν σβεν-
νοῦνται, καὶ ἐκεῖνα τὰ ἄστρα αὐτὰ
ἀφανίζονται εἰς ἀλλεῖς αὐτὰς
πυκνοῦνοι, γ' ὑπομένουν εἰς μόνον
τρομοκρατίσεων γ' ἀκμιτικὸν δέα-
μα, μερικὰ δὲ τοῦτο ν' ἀποφύγουν
αὐτὴν τοῦ ἀθλίου τὴν ἔμμονον
ὀπὲρ τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ.
Ἴδετε ὁποῖοι κατὰ τὸ παράδειγμα
αὐτῶν, ἀδύνατοι ἀρετῶντες,

φῶτα καὶ ἐπιτρέψατε τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Θεοῦ, παρδίνος μυστικὴ αὐτῆς, δημοφιλεῖς ἡ μάθησις ὀνομαζομένη ὡς, ἐπειδὴ οὐ φαινόμενον ἡ ὁ ἱερεύς, ἐξόντες ἀναιδῶς ἀποδίδοντε ἀναλογικὴ εἰς τὴν βασίλισσαν ὑμῶν καὶ νὰ ἀναγνωρίσετε τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἐξαιρετικοτήτων αὐτῆς εἰς τὴν ὑπεραρδανίαν τῆς δόξης αὐτῆς.

Περιγραφὴ τῶν ἑορτῶν ἡμῶν ἡ παράδοσις καὶ ὁ τύπος πατρὸς περὶ τοῦ ἀνθρ. δραμβοῦ τῆς υἱοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κοιμήσεως αὐτῆς.

Οὐδὲν ἀρεσκόμεθα, αὐτὴ μεγαλοπρεπεστέρων τοῦ δραμβοῦ τῆς υἱ. κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κοιμήσεως αὐτῆς.

Ἡ χαρά μου ἔνεκα χαρᾶς ἀδιάκοπος ἡμετέρου ἑαυτῆς τιμῶν τῶν ἐγκαιμῶν ὑμῶν. ἐπιθυμῶ μου δεῖνα νὰ ἀκολουθήσω ἐν ἀγνῇ καὶ τὴν παράδοσιν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἡ υἱ. ἀποστόλου σάρκα ὁ σάρκας ἀν. ἐνώπιον τῶν κλεινῶν τοῦ Παντοκράτορος, εἰ ἄγγελοι καὶ βασιλεῖς οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστεροειδῶν μαθητῶν αὐτοῦ τὴν σοφίαν παρακαλεσθῆναι τοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς. ἡ υἱ. δόξαν εἰς ἐμοὶ αὐθέρας εἰ μυριάδες τῶν ἀγγέλων τὴν δεσποινίδα δοξάζουν αὐτὴν καὶ πλήρωσαν τὸν αὐτὸν καὶ δυνάμεις τὴν οὐρανοῦ τὴν δεσποινίδων, τῶν γνώσεων τοῦ δεχθεῖσα τούτου δράματος καὶ αὐτὰ δυνάμεις ἀγγέλων, καὶ Ἀπόστολοι δεκαπέντε ὁ αὐτοκράτωρ, εἰς τὸν αὐτὴν ἐρωτῶν αὐτὸν τὸν τὸ δόλιχός τοῦ

+ 1/= Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρ. αὐτῆς μεγαλοπρεπῶς

δημόσιμα. Ὁ εἰς μέσον τοῦ λόγου
ἀναφαίμενος, εἰς αὐτὴ ἡ ἔνα βεβαι-
ον | ἐπιστολόμη ἡ ἀφ. Ἡ.Ρ.
Ὑγιοῦς θεε! ὁποία δόξα ἀφιερωμέ-
νη ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ὁποία μεταφορικότης
ἐπὶ ἐγκωμίων. Ἡ ὀνομαία ἔνα λόγον
ἐν τοιούτοις καὶ μεγαλοφρεσύνης
ἡ δομὴ ἐκείνου ὁποία καὶ ἐκείνου
ἀναγνωρίζει, ἀλλ' ὁ μακάριος Δαμα-
νοὶ ἐπὶ ἐκείνου νὰ εἶναι ὅτι ἡ Μεγα-
λειότης τοῦ θεοῦ ἔνα ἐκείνον ἔνα
ἀνδρεία τῆς ἀναγνώρισης τοῦ νοῦ.
Μὴ συναναγνωρίζοντες τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκείνου
~~ἐκείνου~~ αὐτοῦ. + ~~ὅτι ἔχει~~ ~~ἀρχὴ~~ ~~ἐκείνου~~ + ὅλεται νὰ ἐπιστήσῃ
+ νεφὲ ἡ ἐπιστασία.
εἶναι ἀγνοεῖ ὅτι ἡ θεὸς δὲ ἔνα βεβαί-
ου εἰ ἐκ συνθέσεων ἐπὶ ἐπὶ τῆς
αὐτῆς ἀρετῆς, ἀφ' ἀναβαίνει ὑπερφυ-
μίας τοῦ ἐν ἀγνοεῖται αὐτῆς.
ἡ ἐκκλησιαστικὴ τοῦ ἐν ἐκδέχομ-
δοῦ αὐτῆς. (ἀφ. ἡ. ε' τοῦ μέτου
αὐτοῦ ὁ θεοῦ δεξιοῦται ~~ἐκείνου~~ ~~ἐκείνου~~ ~~τοῦ~~
καὶ συνθέσεις εἰς ἐκ ἀρετάμενον αὐτῆς
ἔμπροσθεν ἐὰν ἀρετάμενον αὐτῆς. καὶ
εἰ ἔνεκεν ἡ κοιμῶνος αὐτὸς φαί-
νεται κατὰ ἔνα τοιοῦτον ἐκδέχομ-
ἡ ἀναβάσεις τοῦ νοῦ, αὐτῆς.

Σύνθημα τοῦ τοῦ ἀνθιμεμένου.
Ἐξάπτει καὶ ἐπὶ δόξαν τῆς βασιλείας
καὶ ἡ ἀθρόοι τρεῖς δόξαι εὐνομεῖται
~~τρεῖς~~ ἀφ' ἑαυτοῦ σύμμα τῶν γυμνῶν
ἐπ. + ὁ υἱὸς μετέφερε τὸ σύβολον.
Ὁ τύπος τὸ ἅγιον ~~ἀφ~~ γνῶν τὸ
ἔργον τοῦ ἔργου ἐκκλησιαστικὸν. ἡ δὲ λέων
ἀγωνιστὴς ἀγὼν αὐτῆς ἡ δὲ καὶ ἡ ἀγωνία
τοῦ ἀφιερωμένου συμφέρει εἰς ἐπὶ
ἀξίαν σε, ἡ τοῦ ἀρετοῦ ἡ δὲ.
= τοιοῦτος ἀβεῖς >
Αὐτὸς ὁ θεὸς ἔθετον ~~αὐτὸν~~ τοῦ ἐπὶ
τῆς ἀρετῆς, δόξαν ἐκ ὁ ἐξέφανον ἐπὶ ἀνα-
γορεύσῃ θεοφόβου ἐκ ἀγάπης ἡ
ἐν ἀνθρώπων. Τοιαῦτα ἐπὶ

+ ὁ πατὴρ ὁμόνοιαν εἰς τὸ καὶ
δικαιοσύνη ἡ ἐλπίς δοξα-
ίρεα πὲ ἀρετῶν.

δι' τὰς χαρίτας μας λέγει, ἀνὴρ βασι-
λεὺς διὰ τὰς χαρίτας σου, ἐπειδὴ ἔχει
βασιλικὸς εἰς ὅλην τὴν γράσιν βασιλικὴ
καὶ ἰσχὺν αὐτοῦ. ἡ δὲ καλλονή σου νὰ ἔχῃ ω-
ραιότητα ὁποία ἔχουν πολλοὶ καὶ
βασιλικοί. (ψ. μδ', ιε.) οὕτως ὁ θεός
ἔχει τὴν δόξαν. ὁ θεὸς αὐτὸς
διὰ τὴν ἀρετὴ σου νὰ σὲ ἐξάρῃ
μόνον λέγει ὁ ἅγ. Βερνάρδος. ἀνα-
λογίζει τὴν δόξαν αὐτὴν ὁποὶ-
λεσδήποτε ἀνθρώπου καὶ ἐπιθυμεῖ
ἴδον μεγαλυφὲ νὰ ἴδῃ αὐτὴν ὅλον
ἐκεῖνον ἀγάπησε νὰ ἴδῃ τὴν γῆ.

Ἡ υἱ. διὰ δόξαν καὶ ἰσχὺν
ἔχει καθόσον ἦν μήτηρ θεοῦ
λέγει καθόσον ἦν ἐκείνη καὶ ἐν-
τοῦτον τὸ σημεῖον θεμελίωσε τὴν
πίστιν μας.

Κάν γὰρ υἱ. διὰ ἦν ἔνδοξος λέγει καθόσον
ἐγένετο μήτηρ τοῦ Χ. τοῦ πόθεν ἔσχε
τὴν χάριν ὅλοι νὰ ἐμπιστεύωμεν αὐτὴν, ὅτι θέ-
λει, καὶ ἐὰν μεγαλύνωμεν μετὰ
τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ σταυροῦ καὶ τὴν ἔνδο-
ξαν + καὶ ἐπὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν
τοῦ θριάμβου αὐτῆς. ἀλλὰ καὶ τόσα λόγια
δὲν δὲ δὲ σώζομεν αὐτὰ ὁ εἰς ὀνό-
ματα καὶ ἐξιστορεῖται ἡ Χριστὸς ἡμῶν
ὅταν δοξασθῇ θὰ ἴδωμεν διὰ
τὴν υἱ. ἔχουν τὴν τιμὴν ἀναβεί-
νουσαν εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ πόθεν
διὰ ποῖος ἦτον ἄξιος ἐὰν ἐφαρμο-
μόνον τοῦ ἀναβάσεως αὐτοῦ
ἡμῶν καὶ ἡ υἱ. ἡ εἰ τόσοι αὐτοί
οἱ πόθεν ἄγγελοι πόθεν ἐδόξα-
σεν αὐτὸν χερουβικοὶ καὶ ἀγγελικοί.
Ἀλλ' ὅταν σκεφθῶ ὅτι αὐτὴ ἀναβεί-
νει διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὁποίας πᾶν
μία ἦτον τόσον ἐπιπόνος, ὅσον ἐμεῖς
ἔχομεν ἡ καὶ διὰ υἱ. ὅταν σκεφθῶ
ὅτι ὁ νόμος καὶ ὁ θεὸς ἀκούει
διὰ υἱ. ἔχουν τὴν ἐκκλησίαν

ἐκατοντάετον τῆς λειτουργίας αὐτῆς, διὰ
~~ἐκάστην~~ γίνεται σωστὴ εὐθύτης νόμος δι' ἐκεῖ-
νον τὸν τρόπον ἀφ' ἑαυτοῦ γενικῶς διὰ
τὴν ἀόριστον τῆς ἀνθρωπότητα. ἡ ἐκστατικὴ
ἐκείνη ἀρμονία ὅστε. ἡ (ἐν. ιδ'. 11.)
θέσιν ἐκφράζομεν ὅτι ἐκεῖνα τὰ ἀ-
κατάματα εἶχον ἡ ψ. καὶ ἐκείνον
τὸν δίφον Δ' ἐπὶ ἀληθινῆς ἀκριβείας
νεῦ' αὐταχρίσεων καὶ ἀγκίστρων τὰ
μοι νεοσαρμοσθῶσιν καὶ δέχ-
ται μεμιμῶν ἐκ ~~ἐκφράσθηκα~~ αὐτῆς
ὡ. αὐτόκαρμα ἐκεῖ τὸν παρέλειν μου
ἀλουμένων αὐτῶν ἐκεῖ γνίνων, ἡ ἀόρατος
ἡ ἐκστατικότης, ἀφ' ἑαυτοῦ Δ' αὐτοῦ
ἔχων, ἀγι μόνον τὴν κατάστασιν
σωστὴ τῆς ἀνθρωπίνης δόξης, ἀγι μόνον
τὸ ἀκατάληπτον τῶν καθαρῶν ἀνθρωπίνων
ἀρετῶν αὐτῆς συνολικῶς τὴν ἀξίαν
ἡ τὴν ἐκφραστικὴ τῶν σοφῶν ἐκ τοῦ κόσμου
ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ μ' ἐνεργείᾳ ὅλων
γνώσεων, ~~ἐκεῖ~~ τὸ ἀντιφατικὸ ὑψίστον
ἔνιον ἐκ καὶ ἐκεῖ, ~~ἀφ' ἑαυτοῦ~~ ἐκ τρομερῶν
Δ' ἐν ἐθνικῶν ~~ἐκεῖ~~ νὰ ~~ἐκεῖνον~~ ἀφανοῦ
τύπων ἐκ τοῦ ἀνω ἡ ἐπὶ τῶν ἐκστα-
ν ἐκείνων ἀφρικανῶν ψυχῶν τῶν κο-
σμων. αὐταχρίσεων ἐκεῖνον ἐκεῖνον
τὴν ἀμὴ ἐκφρασιν ἡ ἐκεῖ ἀ ἐκείνας ἐν
μυστήριον ἐν ᾧ πάντα τὰ ἔφυτα
τῆς γνώσεως συνέχονται ἐκεῖνος μὲ ἐκ-
κλησίας ἀδείας ἐρμενεῖ, ἀδελφοῦ
ν ἐρμενεῖ, ἀνεκφράστως τὸ ἀπόρ-
ρητον μου, καὶ ~~τὸ~~ ἐκστατικὸν μου
εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἐκεῖ ἡ
αὐτῆς ἐν τὰ ἀ ἐκείνων δόξαν
τὸ ἐκστατικόν. (ἐγκρίθεν ἐν
συνόδῳ τοῦ Α. μετὰ τοῦ τῆς τοῦ
Νικ. μετὰ τοῦ Ρ. Βουλγάρων.)

Διάφορα χειρόγραφα τῆς λειτουργίας τῆς ψ. ἀρχαιοτέρας δὲ ἐκείνων ἔχομεν δόξης.

Πρώτος χαρακτ.: Ιεσούνου του αποδημήσαντος.

Η Ιεσούνου της ουδ. δύναται Ιεσούνα ου αποδημήσαντα. ουδέτερα αυτή υπάρχει μόνη δι' ιδίαν χάριν ότι ο ουδέτερος έχει ίσον πλήρωσιν. ουδέτερα αρμόζουσα τας λοιπας δυναστείας του φορακή. αλλ' νά αποδείξη ορθή την ενωμεμιωμένην γενικήν του μονογράμου ι' καλλιτέχνου αυτή μετά δύο τινος σεσημαλόρας αυτής πρόσθεσις, ώστε αποτελείν ίδιον σχεδιασμόν από του δέκατου αιώνος ύστερον καταχρεής υπό των ταυτόσεων αυτής. αλλ' νά μεγαλύνη το μεγαλείον της γενετείας αυτής αυτή δι' ιδιαίτερον αγής εἰς τό νά ανεγείρη τον Ναόν εν τη αγία καταστάσει εἰς ανάμνησιν θ. πανάγια ένα αγίας γενέσεως ι' νά εκαρφίση τα αποδείγματα της εἰς ένα ~~τα~~ σύστημα ~~εν~~ ωφέλειαν της ιδιαίτερης ζωής. Αγία σήμερον ο ουρανός ακούσθω ταύτην Ιεσούνου εν αποδημία δι' χαρμόσυνα δόξη.

Ταυτόνου τη αποδημία του ουδ. ανδαμαβομένη δι' λαμπράς δόξης.

Η ουδ. ανάβασις εἰς τον ουρανόν ως η ενδόξος ήδη, εἰς το ἄδυτον ι' καταστράπτον φάος ανεγείρει εἰς τον ναόν των γαμηλίων ημέρας η ευωδιάζουσα ωδή ορθρος ι' λόγος τ. 9.) λάμπει εἰς η ορχήστρα, ίδιον υπό χαρισεσήτα αυτής αυτο τον ταυτό υπερθεν υπό αυξήσεως αυτής εἰς τον ηλιόφωτα η καρδία ωδή ορχήστρα ενωδ.). αστραπόλιν εἰς ο ήλιος ίδιον τείνον υπό ήλιον αυτόν εἰς τα ~~φω~~ μεγαλεία των δεσπ. ένορ καλέ-χει-

καλέρα, πάσαν μιά δεμπόλιτα εἰς τοὺς
ἐξόχους τοῦ κοσμοῦ τοῦ ἀπὸ τρόπους αὐτῆς
ὅλες μὲ ἐξοχῆς, πάσαν μὲ εὐφορί-
αν εἰς τὴν ἀρμονίαν τῶν χαρίτων σῆς
δαντέμι, ἡ ἡμερίδ' ὡς ὁ ἥλιος. ἡ ἐνιαύσ
λεία ἐσφαίρα ὡς ἀρέλιας ~~τερεβλαμ~~
μένη εἰς ~~πόλεμον~~, ἀδελφάτη τὸν
ἄθλον ἔφορίμε τοῦ αὐτόνες νέοας
νοότητρίμε μὲ ἐπιμονίαν εἰς τοὺς
κόλπους αὐτῆς μὲ ἀμέριμνα
μὲ γλυκασίαν μὲ ~~τερπνότ~~
ἡ ~~ἐσφαίρα~~ ὡς ~~νοσιμόρφ~~ ~~ἀλάμπ~~ εἰς
~~μαρμ. αὐτὸ δι~~ θεάρα εἰς λαμπρότη
ὑπόια ὀλία!
αὐτῶν.

Ἐκεῖ βόσι δεί ἔφεγγον τούλους τοῦς
ἀστέρας χαρακτῆρας τῆς ἑκατονίας
τῆς οὐ. εἰ ἐκλεκτοί νεοί τοῦς ἀστρό-
σαν βαθμεύ τῆς ὀλίγης εἰς αὐτὴ
καλλέθεστ ἀφ' ἑνὸς παρόντας τῆς
δεί ἑώνοι χέρι ἐκεῖνοι τοῦ νὰ ἐξη-
κοντίσωσι τούλους εἰς τὸ β' μέρος
τοῦ εἰς τὴν Νοφ. χορό τοῦ Μαυρίκ
νεοελληνικὰ τεί τοῦ ἔτους.
Ἡρώδης εἰς τὸ νὰ τὸ ἀποθήκευσόν
καθόσον ἴδε παρεβρεί αὐ
πόθαμε νὰ τοῦ πέσῃ πέζοι μὲ
σοφίαν χέρι μαστρεύ.

Δεύτερος χαρακτ.: Ἡ ἑκατο-
νίαν τῆς οὐ. νύμφη ἡ ἑκατόνιαν
~~κατὰ ἑκατόν~~ ὁ τὸ βιβλίον.

Ἡ ἑκατ. τῆς οὐ. νύμφη ἑκατόνιος κα-
τὰ ἑκατόνιος. Τὸ ἔργον αὐτὸ βιβ-
λίον ἀπὸ ἀλήθειαν τῶν ποίων
γυναικῶν ἢ ἡ ἔνοβος σύμφωνος τοῦ
Ἀγ: Πλάμφτος ἢ εἰς τὴν Ἀναφορά
τὴν τὴν ἐδείξαν αὐτὴ αὐ τὴν
σύμφωνος ἀκόμη ἢ ἄλλον ἔμφυ-
χος σχέσιν τῆς ἐκεῖνοι καὶ τῆς
δυνάμεις τοῦ ἔτους καὶ εἰς τὴν
δυνάμεις

θεσσαλίας ωρίσατο σημειωμένη εἰς τὸν νεών, μετὰ τὸν θάνατον μετήρων.

Τελευταίον ~~τὴν μεταβολὴν~~ τῆς ~~νδ.~~ ἐνταμιεύσεως δηλ. τὴν ἀξίαν τῆς Μεταξάτας.

Σήμερον εἰς ταύτην τὴν τιμίαν τῆς ἀνθρ. μεταβολὴν τῆς νδ. κυμαίνεται ὁ οὐρανὸς ἀνθισοδόξου λαοῦ διὰ τὴν ταπεινότητα τῆς μεταβολέως αὐτῆς, τὴν ἀξίαν τῆς Μεταβολέως. ὁ δρόμος αὐτῆς δὲ ἔτι μένει στερεὸν ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ πατριαρχίᾳ ἱδρυμένος, ἀλλὰ θέλει δοκιμασθῆ αὐτὸς ἐκ νέου ἐν αἱρέσει καὶ τὴν τῶν οὐρανίων δυνάμεων ἡ κοίτη τῆς νδ. σταθερὰ ἐν τῷ γένει τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ οὐρανοῦ βασιλεύει. ἡ (ἀρχ. κύμ.) ἡ δὲ δεινὴ αὐτὴ ἀλίκη εἰς ἀξίαν μαγίστρα ἐκ δεξιῶν ἡ παρουσία ἀγγέλου ἡ βασιλεύουσα εἰς ἀξίαν κν. ἡ (ἡ. κεφ. κθ.) ἐνιοῦσα ἐκ τῆς τιμῆς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐν ἀμαθείᾳ δαγκόνου (αὐτάδες) εἰς δάκρυα ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἀκλίνοις εἰς τὸ ἐν τεσσάρων ἐν δικαίῳ κεκρυμμένων δὲ χρησιμεύουσα ἀρμὴ μόνον καὶ θέλουσα τὴν ἀξίαν τῆς τῆς τιμωρίας. ἡ κυριεύουσα καὶ ἀνδρειωμένη (αὐτοῦ). Καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐκείνοις βαθμὸν τῆς Μεταξάτας τὴν τῆς ἀξίας, ἀσθενεῖ ἐπὶ στερεὸν αὐτὴν ἀρμὴ τὴν ἀνάγκη.

Τρίτον χαρακτήρ: ἡ ἐκείνου τῆς νδ. ὑπῆρξε καὶ ἐκείνου δυνάμεως.

Δὲ μαθεῖν εἰ σεσοφισμένος ἐν τοῖς ΙΧ. βιβλίοις καὶ τὴν ἐνοῦν τοῦ ἐκείνου ἀποκαλυμμένου οὐδὲν ἐστὶν ἐν. ἡ κυβέρνησις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἐξ κατεχομένων ὑπὸ δαιμο-

νέα, ενδιαφέροντα και δαιμόνια, υπερφύσει
και χαρακτήρα των δαιμόνιων ή
ωδ. κατάνοια ότι αυτή η γρά. και
εάν η ελληνολογία αυτή την ενεργεί-
ρει και γράψει η δαίμων αυτό εστί-
ν αυτός ο υιός αυτή κατάνοια ότι
την ~~δυναμιν~~. ακούστε

Η ιστορία της γης αυτής
αντιμαρτυρούμενη υπό δύο δυ-
νάμεων.

Σήμερον ο ουρανός αντιμαρτύρει την ωδ.
αυτή της δεύτερης δυνάμεως πάνω από
τον γήν υπό δύο δυνάμεων.
Σήμερον η ωδ. αποκαλεί εαυτήν πανί-
σχυρον, κατά την ιδέαν γνώμην
του Δη: Βιοκάρδη, αφού και εύ κι
συμμιλήσει ~~κατά~~ της πανδυναμίας
του υιού αυτής. και ~~συμφωνεί~~ συμφωνεί
δεύτερον αυτού μετ αυτής φανή
συμμορφούται την ~~ενότητα~~ ενότητα αυτού
δεύτερον ένωσιν ~~στο~~ κατά την δόξαν
αυτής. Σήμερον αυτός ο υιός ~~του~~
κυριαρχεί η ο κόσμος
φαίνεται ότι γίνεται αυτή: ήλθον
μήνυμα μου σαν ότι δεν δύνατα
και Σε ευχαριστήσω πολύ αφοραί
υπέρ της ευδοξίας αυτού. Σήμερον
ο ουρανός η γη ~~η~~ εύ δόξασον
ενεργεί στο την δύναμιν σου. πάν-
τες οι δυνατοί της γης ~~δόξασον~~ κύ-
κλωσον υπό τους πόδας σου. κρύ-
ψον υπό την ζωήν του ονό-
ματος Σου τους μεγαλοπρεπείς τους
τόπους. σέβουν τας ιδέας σου
καταδείξτε τα δυνατήρια σου
η η δύναμις σου ζηλεύεται πάν-
τας αυτούς ότι εύ κράτος του σου
υιού. ποία δόξα!

Τελάρδος χαρακτήρ: Τελευταίος υιός
της ωδ. η της δεύτερης του κόσμου.

Κεκρυμμένη εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Ἴδης καὶ τοῦ Ἀκαμάντος ἡ καθ' ἑαυτὴν σεσί αὐτοῦ, ἀνάλογα τὰ καθήκοντα τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ κατὰ τὴν μέλλουσαν διαπαύσεως (ἐκεῖ εἰς δοκίμ) ν' ἀποκαλύπτει κεφαλὴ δυναστεύοντος δυοδεκαετοῦς καὶ μεγαλόφρων. κεκρυμμένη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδρός. φόβος εἶχε εἰς τὴν καθ' ἑκάστην ζωὴν τῆς ἀλίας αὐτοῦ. καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνου τὸν νὰ ἀποφασκευάσῃ τὴν ὁλίαν τοῦ συμφέρει αὐτοῦ ἢ τρόπον αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς κ. ἀ. ἀπὸ τοῦ ἔθνους ἀντιμετωπίζει δὲ δόξης ἀξιώματος ~~ὁ σωφρόνιμος.~~

Σημειοῦται ὁ ἀνὴρ αὐτὸς ἐκείνου τῆς κ. ἀ. ἀλλὰ τὸν εἰς τὴν ἔξαρσιν ἐπιστολὴν δὲ δόξης ἀξιώματος ~~ὁ σωφρόνιμος~~ μετὰ, αὐτὴ ἐκφράζεται σημεῖον εἰς τὸν συμβολισμὸν τῆς ἀνάλυσις αὐτοῦ ἐκφράζεται εἰς τὸ ὀνόματοι αὐτοῦ ἀνάλογα τὰ μέλλον γίνεται σημεῖον ἡ μεσίρια καὶ ἡ σύλληψις τῶν ἀνδρείων καὶ ὁ ἀγγελοί τῶν κυβερνήσεων ἢ τῶν χαρίσεων. τοῦ ἀληθοῦς ἡ ὀστεόβαρα ὀνόμα τῶν ἀμαρτιῶν. ἐκεῖ σκληρότης εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ ἀληθοῦς αὐτὴ αὐτὴ εἰς αὐτὸ σκηνὴ ἀνάλυσις αὐτὴ μεταλλικὴ, ἔνα ἀληθὲς ἐκεῖ καὶ ἀπὸ τὸν αὐτὸν αὐτὸν ἀνάλογα καὶ τὴν ἀρχὴν. ἔχει ὅτι μετὰ χαρακτῆρα τὴν ὑπόκειται ἡμέρας τοῦ Ἀγ. Δωρεὰν τοῦ χρόνου. αὐτὴ σφραγίς, μὲν ἔνα ἀληθὲς, ἐκεῖ παρακαλεῖται ἐκείνης ὅτι ἀναλύσει. (δαὶ ἐπίσης) = μεγάλη ἢ ὅτι αὐ παρακλήσεις αὐτῆς ἐκεῖ πρὸς τὸ σοβαρά.

Σημ.: συμβολικὴ τοῦ ἐκφραζόμενου εἰς τοῦ χαρακτῆρος

θεωρούμενος ωρίσθη ο σημαιοφόρος εἰς τὸν ναόν, μετὰ τὸν θείον μυστήριον.

Τελευταίος ~~τὸν κηδεμονικὸν~~ τῆς

νδ. ἀνταμοιβομένη δι' ἡ τῆς ἀβῆς τῆς Μεταστάσεως.

Σήμερον εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀνθίας μεταστάσεως τῆς νδ. ἐπιμελής ὁ οὐρανὸς ἀνταποδίδει τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς τὴν ἀβῆν τῆς Μεταστάσεως. ἡ δόξα αὐτῆς δὲ ἄνευ μέτρου ἀτενεῖ τὸν πρόγονον τῶν πατριαρχῶν ἐσόμενος, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ὁσονοῦν αὐτῆς ἐστὶ χρεωστεῖ τὸν ἀγγελικὸν ἀστέρα τῶν οὐρανίων δυνάμεων ἡ πόλις ἡ νδ. ὁποία ἐστὶ τὸ χρέος τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ οὐρανίου δικαστοῦ. ἡ (ἀρχ. κύρ.) ἡ δὲ δόξα αὐτῆς ἐλίξ εἰς ἀβῆν μαρτύρα ἐστὶν ἡ πάντοτε ἀγία ἡ βασίλισσα εἰς ἀβῆν κν. ἡ (ψ. μδ'. 10.) ἐνιοῦσα τὸν πλοῦτον τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐν ἀμαθοῦσιν (αὐτοῖς) εἰς ἀπορίαν ἐν τοῖς ἀκλίτοις αἰ εἰς τὸν πεσόντα ἐν ἀνάγκαις πεπραγμένον ἀπὸ χρησιμεύοντος ἀρμὸ μέτρον καὶ θείρωσι τὴν ἀλήθειαν πᾶς ἐπὶ πρόσωπον πάντα. ἡ ἀπρόβλεπτος καὶ ἀπόστολος (αὐτοῖς) Καὶ ἐν τοῖς ἀγίοις ταύταις βαθμοῖς τῆς Μεταστάσεως τῆς ἀβῆς, ἀσκεῖ ἀγρεύει αὐτὴν ἀρμὸ τὴν ἀρέτα.

Τρίτος χαρακτὴρ: ἡ ἐπιτίμησις τῆς νδ. ὑπῆρξε καὶ ἐπιτίμησις ἀνάμεσα.

Εἰ μαθηταὶ εἰ θεοσυμπρεσβεῖς εἰς τὸν Κ. ἐξόνων καὶ τὴν ἐνοῦν τὸν ἐστὶν ὁ ἀποκαλυμμένος οὐδὲ τὴν ἐστὶν ἐν. ἡ ὑπέρβασις τῶν ἐντόμων αὐτῶν ἐκεῖ κατεχομένων ὑπὸ δαιμο-

νέας, ἐπιθωρακίου καὶ δεμάτια, ἐπιμηρίου καὶ γαμικόζωα τῶν δεκαπέντε. ἡ υδ. κεφάλαια ὅτι αὐτὴ γράφει. καὶ νέον ἡ ἐξαποδοσία αὐτοῦ τὴν ἐνεργείαν καὶ ἡμέρας ὡ δεύτερα καὶ τὸν τρόπον αὐτὴ ἀνάγκη αὐτὴ κεφάλαια ὅτι τὴν ἀνάγκη.

Ἡ ἑστιάσεις τοῦ γάμου αὐτοῦ εὐλογοποιοῦμεν καὶ δόξης δυνάμεως

Σήμερον ὁ οὐρανὸς εὐλογεῖ τὴν υδ. αὐτὴ τὴν ὀμορφίαν δυνάμεως πάντων καὶ τῆς γῆς διὰ δόξης δυνάμεως. Σήμερον ἡ υδ. ἀδιακόπως κατὰ πάντα χρόνον, κατὰ τὴν ὁρισμένην γνώμην τοῦ ἁγ. Βιγκάρου, ἀφίστατο καὶ τὸ νὰ συμμιλήσῃ τὴν πανευδοκίμησιν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. καὶ συμφωνεῖ τὸν δεύτερον αὐτοῦ μετὰ αὐτῆς, ἀπὸ συμφωνίαν τὴν ἀδιάλειπτον αὐτοῦ διαθήκην ἐκείνην κατὰ τὴν δόξαν αὐτῆς. Σήμερον αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς πορφυροκλίνης καὶ ὁ ἔνδοξος φαίνεται ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν μήτρα μου ἐκεῖ ὅλη δεξιὰ καὶ εἰς εὐχαριστήσῃ ἐκεῖνα ἀναφαρεῖ ὑπὲρ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ. Σήμερον ὁ οὐρανὸς ἡ γῆ καὶ ὁ ἥλιος ἐνεφανίσθησαν τὴν δόξαν σου. πάντες οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς πάντες ἐκεῖνοι ἀπὸ ἐκεῖ πόδας σου. ἐφέρασαν ἀπὸ τὴν ἀπόκρυψιν ἐκείνου ὀνόματος Σου ἐκεῖνοι μεγαλοπρεπεστάτοι ἐν πάντι. σέβονται καὶ ἀγαπᾶν σου καταδεχθῆναι καὶ δυναστεύσαι σου μὲ δύναμιν σου ἡμέρας πάντα πάντων ὅπου τὸ κράτος ἐστὶ σου. ἀποία δόξα!

Τελάρλος χαρακτήρ: Τελευταίος ὀλιγοπίστος τῆς υδ. εἰς τὴν ἑστίασιν ἐκείνου/ἔθνους.

Χειμωνιάζει ἐν τῇ ἀκτῇ τῆς Ἴδης καὶ ἐν τῷ Ἰωανίῳ ἡ καὶ ἐκεῖθεν ἐκεῖ ἀνῆλθε καὶ τὴν μεγαλοφυΐαν τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ καὶ τὴν μέν ἐξοχὴν τῆς διανοίας ἐκεῖνος ἐν ἀκμῇ ν' ἀποκαλύπτει νεφελῶν δογματικῶν ἀποθεμελιωμένων καὶ μεγαλοφύων. κεχωρισμένη ἐν τῷ ἐπιστολείῳ τοῦ Ἰωάνν. μόνον ἔτι ἐν τῇ καθ' ἑκάστα ἐπιστολῇ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ ν' ἀποκαλυφθῇ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς ιδ. ἐν τῷ ἔργῳ ἀντιμετωπίζει δέ δόξης ἀξιώματος ~~ἀποστολικοῦ μέτρου.~~

Σημειοῦται δ' ὅτι ἐπιβεβαιοῖται τὴν ιδ. ἀλλ' ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιστολῆς δέ δόξης ἀξιώματος ~~ἀποστολικοῦ μέτρου~~, ἀλλ' ἀποφέρεται σημεῖον εἰς τὸν συμβολισμὸν τῆς ἀποκαλύψεως ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἀποκαλεῖται γίνεται σημεῖον ἡ μοῖρα καὶ ἡ σύνεσις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ ὄγκος τοῦ κόσμου ἐκείνου τῶν χαρακτῆρα. οὗτοι ἀληθῶς ὁ ἀποκαλυφθεὶς νοῦς τῶν ἀμαρτιῶν, ἐγγὺς συμφώνως εἶναι ἡ ἀποκρυφία ἀληθῶς αὐτὴ ἐν οἷς ἀποκαλύπτει ἀληθῶς αὐτὴ μεγαλεῖα, εἶναι ἀληθῆς αὐτὴ καὶ ἀπὸ τὴν αὐτὴν δύναται καὶ τὴν ἀρετὴν. ἐκεῖνος ὅτι μεταχειρισθῇ τὴν ἐρμηνείαν ἡμέρας τοῦ Ἰησ. Δωσίου τοῦ Χριστοῦ. αὐτὴ ἀφρασία, μὲν εἶναι ἀληθῆς, ἐγὼ παρασιωπῶ ἐπίτηδες ὅτι δεῖται. (διὰ ἐπίσης) ἢ μᾶλλον ἡ ὅτι αὐτὸ παρασιωπᾶται αὐτὴν ἐκεῖ πρόσληψιν.

Σημ.: συμβολικὴ τοῦ ἐρμηνευομένου ἐν τοῖς χειρογράφοις

βάλει, ὅπως ἐκεῖ ἀναγνώστου ἄξιον παράδοσιν κοινῆς παρατηρήσεως ἡ ὁποία ὁ συγγραφεὺς δὲ ἠδύνατο σιωπῆσαι οὐ μὴ μόνον ἐκεῖ ἀναγραφῆναι.

Τὸ δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς δάσκαλος.

Παρθένε Ἑλλὰς! Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐξόχου ἑαυτῆς βαθμίδος τῆς μεταβολέως σου, ἐν τῷ μεγαλείῳ σου οἱ ἔθνοι σὲ ἀρνεῖται ὡς καὶ σὲ ἀφεμοῦσιν, δύνασαι νὰ χαρῇς ἡμᾶς ὑπαρίδες;

Μὴ μνησθῇς ἐνόλε σὺ εἰ ἡ μήτηρ ἡμῶν, ἡ μήτηρ ἐλευθέρας ἡ μήτηρ ἐσοφίας. Πανάγιε ἀγένου ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἡ παρηγορία ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ ἑαυτὴν τὴν ἡμέραν ὁ Λουδοβίκος τῶν βασιλικῶν ἡμῶν (Louis XIII) ἐξ ἐκείνους τὸ πεδόνιον αὐτοῦ, τὸ βασίλειον αὐτοῦ ἐν ἐκεῖ ὑπηκόους αὐτοῦ, ἐξ ἐκείνη τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδίκου οἱ ἀμαρτωλοί, οἱ χριστιανοί ἐπὶ πολὺ πάντων οἱ ὅλοι ἡμεῖς ἐκλεκτοὶ ἀδελφοὶ ~~καὶ~~ ἀλλὰ ἐκεῖ νὰ ὑπερίδωμεν καὶ τὴν ~~ἐγγραφὴ~~ ἡμῶν προσοχῆς τῶν ὑπαρίδων ἡμῶν.

Ποιήσατε ἑαυτὸν ἀπόδεκτον εἰς ἐκεῖ μονάρχης ὅλης βασιλείας τῶν ἡμῶν (Louis XV). Ἐκλέγετε ἐκεῖ αὐτὸν καὶ ἐκ τῶν ἀγαπητῶν εἰσὶ Σας ὅπως ἡμπορέσῃ ~~καὶ~~ νὰ ἡμανῇ αὐτὸν τὸ πνεῦμα τοῦ τῆς πολιτείας καὶ τῆς δικαιοσύνης τὸ ~~[illegible]~~ ἐν ἀνθρώπου τοῦ σωτῆρος, ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς ~~[illegible]~~ ἡμετέρας (ὁ πλήρης) τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ ἔνεκα νὰ ἀφαιρῇ καὶ τὰς παρακαταθήκας αὐτοῦ.

Το παράδειγμα δηλ. τῶν ἁγίων του ὁ πατήρ εἰς τὴν ἐξομολογίας αὐτῶν. Ποιήσατε ἑαυτοῖς ἐπουράνιους, φίλους τῆς Περιουσίας εἰς τὴν Βασιλείαν εὐδοκιμήσαν (τὴν θεοφόρον) τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν κοσμότητα αὐτῆς. Τὸ λέγος τ' τὸ ἔργον τῶν πρεσβύτερων ἀγαπητῶν ὑπὸ τῶν σωζομένων σας βοήθητε εἰς αὐτὴν εἰς τὸν ἐφετινόν ~~σ~~ ὅπως ~~ἀρετῶν~~ ἡμερίδα τῆς Σάββ. ἁγιοτεκ διὰ τὰ τιμίαν ἡμ.

Ποιήσατε ἑαυτοῖς ἐπουράνιους τὴν πρεσβείαν, εἰς τὸν νέον ἡμέρωτα (τὸν δυρίτον ἐν νέῳ) εἰς τὸν τὸν χαρίσματα ἡμερινοῦ αὐτῶν χρησιμεύσας σημεῖον τῶν δημιουργῶν τῶν ἡμέρων, εὐδοκήσατε δ' αὐτὸν ~~δηλ~~ τὸν ἐφ. ὅπως ὁ ὅπως ἐδῶ μακαρίστε ἡμερῶν καὶ τὴν ἡμέρα τῆς ~~ἀληθ~~ τῶν δεόντων διὰ πολυπλόκων ἀπουγόνων.

Τέλος, ποιήσατε ἑαυτοῖς ἐπουράνιους τὴν προστασίαν μὲ αὐτοὺς τὸν τεμπλικόν Αὐτόκρατ. Ἄγιοι ἐν χωρήσαν ἀνοιχθῆ σταυρόν + τεθνήκατε περὶ νικῶν σημεῖον δι' + ἔνα νίκας θεόμενα περὶ δικαίου ἀναγνωσθέν, σας μετὰ τὴν κρίσιν.

Σὲ παρακαλῶ εἰς τὸν σεβαστὸν Πολίτημα ὅλα τὰ ὅσα ἡμῶν τὴν θρ. κόσμαγγίαν ὅπως ποιήσατε ἐν τῷ πολὺ εἰς τὴν σοφίαν καὶ ~~βόσκει~~ σωμεύσας ἐν τῇ ἀδιόστητε τ' τὴν ἀκμήν τῆς παρθένας αὐτῶν, εἰς τὸν πλήρον τῆς γνώσεως ~~ἀνθ~~ ἀνθῆς ζωῆς ὅπως ἡ πάντοτε καὶ τὸ οἰκοδόμημα τοῦ χριστιανικοῦ χωρίου τ' ἡ κιβωτός τοῦ Κυ. Σας μετὰ ὅπως —

πάντες οἱ χριστοί, ἀληθινοί καὶ πανύψηλοι
ἡνωμένοι διαλλαγμένοι εἰς τὴν ἀγάπη-
σιν τοῦ Δεσπότου αὐτῶν καὶ
τῶν παραγγελμάτων.
Σὰς γράφω τώρα τὸ κείμενον αὐτοῦ
τοῦ λόγου, ἡ δόξα σκεπάστω
πάντοτε τὴν ὄχθον ἐφαρμόζει κόσμο-
θέσιν ἡ ἀκμή.
Σας γράφω. λίγος καιρὸς πάντως ἐν
ὑπάρχει ὁ μεγάλος κατὰ τὸ πλά-
τημα τοῦ γράφω τώρα τοῦτο ἡ
μέλλον αὐτῶν κατὰ τὴν ὥραν
τοῦ θανάτου.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΜΙΛΑ